

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 6C/224/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914214054
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Bičová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2019:7914214054.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudkyňou JUDr. Dianou Bičovou v právnej veci žalobcu: T. B. E., G. X.X.XXXX, K. C. XX, A. G. K., pr. zast. JUDr. Ladislav Csakó, advokát, so sídlom Hviezdoslavova 4, Rožňava, proti žalovanému: Slovenská republika, zast. Ministerstvom vnútra SR, so sídlom Pribinova 2, 812 72 Bratislava, v konaní o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % proti žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 22.9.2014 sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 170,90 € s príslušenstvom a nahradiť mu trovy konania titulom náhrady škody spôsobenej pri výkone verejnej moci.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalovanej dňa 6.9.2012 zaslal žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody v zmysle § 15 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“) a to z dôvodu, že mu uznesením povereného príslušníka PZ zo dňa 4.4.2012 sp. zn. U.-XXXX/KC-E.-XXXX bolo vznesené obvinenie pre trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, voči ktorému podal cestou zvoleného obhajcu v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej namietal, že nikdy nikoho nepodviedol, nikomu nespôsobil žiadnu škodu, neobohatil ani seba ani iného na úkor cudzieho majetku a už vôbec nie spôsobom ako je uvedený v napadnutom uznesení a z opatrnosti vzniesol námietku premlčania. Na základe uvedenej sťažnosti dňa 17. mája 2012 prokurátor U. O. Z. E. sťažnosti vyhovel a v zmysle § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie o vznesení obvinenia z dôvodu premlčania trestného stíhania. V súvislosti so žalobcovou obhajobou bola žalobcovi vyúčtovaná tarifná odmena jeho obhajcom ktorej výška predstavuje 170,90 EUR.

Podľa § 16 ods. zákona č. 514/2003 Z. z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Nakoľko zo strany žalovanej nebol žalobcovi nárok na náhradu škody vo výške odmeny obhajcu uspokojený a uplynula šesťmesačná lehota na uspokojenie žalobca bol nútený sa svojho nároku na náhradu škody domáhať podaním predmetnej žaloby.

3. Okresný súd Trebišov v skrátanom konaní vydal dňa 5. novembra 2014 pod č. k. 6C/224/2014 - 18 platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná v zákonnej lehote odpor (č.l. 19 spisu), ktorý odôvodnila, s poukazom na znenie uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky I.ÚS 548/2012 - 13 zo dňa 7.11.2012, tým, že je potrebné posudzovať zákonnosť či nezákonnosť uznesenia o vznesení obvinenia vždy aj s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu. V danom prípade nedošlo k zrušeniu uznesenia o vznesení obvinenia z dôvodu, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, ale z dôvodu, že trestné stíhanie bolo premlčané. Rovnako poukázala na tú skutočnosť, že v judikáte M Cdo 15/2009 zo dňa 18. augusta 2010 je síce konštatované, že zastavenie trestného stíhania má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia pre nezákonnosť, ale len v prípade, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, čo v tomto prípade splnené nie je. Z týchto dôvodov zastáva názor, že v danom konaní nie je preukázaná existencia ani prvého predpokladu vzniku zodpovednosti štátu za škodu a teda nie je preukázaná existencia nezákonného rozhodnutia. Čo sa týka vzniku škody k tomu uviedla, že žalobca pri podaní žaloby nepreukázal, že ho v trestnom konaní obhajoval advokát a z príjmového pokladničného dokladu zo dňa 1. júna 2012, ako ani z vyúčtovania trov obhajoby zo dňa 1. júna 2012 nevyplýva, akej konkrétnej veci sa týka a teda tu nevyplýva príčinná súvislosť medzi fakturovanou sumou a trestným stíhaním žalobcu. Zároveň uviedla, že predmetný príjmový pokladničný doklad nemá náležitosti ako číslo príjmového pokladničného dokladu a poradové číslo pod ktorým je zaúčtovaný v denníku, na základe čoho vznikajú pochybnosti či naozaj došlo ku skutočnej úhrade fakturovanej sumy. Na základe uvedených skutočností zastáva názor, že nie je preukázaná ani existencia škody a ani príčinnej súvislosti. Z uvedených skutočností je podľa žalovanej zrejme, že zodpovednosť štátu za škodu nevznikla.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu, ktorý bol doručený súdu dňa 29. apríla 2015 (č.l. 27 spisu) uviedol, že čo sa týka premlčania trestného stíhania premlčanie v trestnom konaní má povahu preklúzie a nepochybne vyplýva z ust. § 87 ods. 1 Trestného zákona, v zmysle ktorého trestnosť činu zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá bola v posudzovanej veci 3 roky, a to s poukazom na ustanovenie § 215 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku v zmysle ktorého prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak zanikla trestnosť činu, pričom v zmysle § 215 ods. 4 Trestného poriadku trestné stíhanie podľa ods. 1 je oprávnený zastaviť aj policajt, ak nebolo vznesené obvinenie. V danom prípade bolo síce začaté trestné stíhanie a práve aj na základe jeho výsledkov bolo povinnosťou konajúceho procesného policajta rozhodnúť o zastavení trestného stíhania a nie pokračovať v trestnom konaní vznesením obvinenia bez ohľadu na akékoľvek ďalšie skutkové okolnosti. Pokiaľ tak poverený príslušník Policajného zboru nepostupoval, konal v rozpore so zákonom a založil tak zodpovednosť Slovenskej republiky za následky svojho konania. Žalobca pre úplnosť dodáva, že proti uzneseniu o vznesení obvinenia podal sťažnosť z rôznych dôvodov, nakoľko predmetné uznesenie nebolo v súlade so zákonom. Námietku premlčania vzniesol výlučne z opatrnosti. Ďalej žalobca poukázal na formálne nedostatky predmetného uznesenia, ktoré nemalo všetky náležitosti vyžadované Trestným poriadkom, nakoľko odôvodnenie uznesenia sa obmedzilo len na konštatáciu dovtedajšieho procesného priebehu veci, čo nie je v súlade so zákonom a takýmto postupom došlo k porušeniu jeho práva ako obvineného na obhajobu, keďže uznesenie je potrebné považovať za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Ďalej uviedol, že žalovaná zavádza, pokiaľ tvrdí, že z vyúčtovania trov obhajoby nevyplýva akej právnej veci sa má týkať, pričom z jeho obsahu je evidentné, že ide o trestné stíhanie pre trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, kým príjmový pokladničný doklad odkazuje priamo na toto vyúčtovanie. Je nenáležitý aj názor žalovanej ohľadne absencie náležitosti príjmového pokladničného dokladu, nakoľko je potrebné si uvedomiť, že vyhotovenie príjmového pokladničného dokladu aj jeho zaúčtovanie sa nemusí realizovať v rovnakom čase. Zároveň uviedol, že účtovný doklad je zaúčtovaný v účtovníctve obhajcu pod č. O.-XXXXX v denníku pod poradovým číslom XXX účtovného roku XXXX.

5. Žalovaná vo vyjadrení, ktoré bolo doručené súdu dňa 1. júla 2015 (č.l. 35 a 37 spisu) opísala celý skutkový stav uvedený vo vyšetrovacom spise Obvodného oddelenia Policajného zboru C. R. Č.: U.-XXXX/KC-E.-XXXX. Zdôraznila, že v danom prípade nemožno nahliadať na uznesenie o vznesení obvinenia ako na nezákonné, nakoľko uznesenie o vznesení obvinenia nebolo zrušené z dôvodu, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu, ale z dôvodu premlčania. Uznesenie o vznesení obvinenia nemožno vyhodnotiť ako nezákonné a teda zodpovednosť štátu za škodu nevznikla. Zároveň

má za to, že orgánom konajúcim v mene štátu by v tomto prípade mala byť Generálna prokuratúra Slovenskej republiky a nie Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 13. mája 2019 (č.l. 52 spisu) uviedol, že žalovaná vo svojom podaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok záver o nedôvodnosti podanej žaloby. Uvádza, že je úplne irelevantná argumentácia, že k zastaveniu trestného stíhania došlo len pre premlčanie trestného stíhania. Podstatné je to, že bol obvinený mimo zákona, nie spôsobom a z dôvodov v medziach Trestného poriadku, čo sa odzrkadlilo aj v zrušení uznesenia o vznesení obvinenia. Zároveň opätovne poukázal na to, že na uvedenom príjmovom pokladničnom doklade je uvedený účel prijatia sporných peňazí a to titulom jeho trestnej obhajoby, pričom táto platba úplne korešponduje (ako časovo tak aj, čo do výšky) s vyčíslením trov jeho obhajoby v označenej veci.

7. Súd pojednával dňa 12.12.2019 v zmysle § 180 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti strán sporu. Žalobca ani jeho právny zástupca svoju neúčasť na pojednávaní žiadnym spôsobom neospravedlnili, žalovaná svoju neúčasť ospravedlnila písomným podaním doručeným súdu dňa 10.12.2019. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením pripojeného spisu Obvodného oddelenia PZ C. R. Č.: U.-XXXX/KC-E.-XXXX (ďalej len „vyšetrovací spis“), ako aj ďalšími listinnými dôkazmi ktoré sú obsahom spisu a zistil:

8. Uznesením Obvodného oddelenia PZ C. R. Č.: U.-XXXX/KC-E.-XXXX zo dňa 18.11.2011 (č.l. 11 vyšetrovacieho spisu) bolo začaté trestné stíhanie pre Prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona preto, že doposiaľ presne nestotožnený páchatel' dňa 14. novembra 2008 v Č. G. E. predložil spoločnosti „T. T. faktúru č. XXXXXXXX na sumu 1.779,06 EUR na drobný tovar vrátane plynového kotla zn. L. C. XX, pričom uvedenú sumu za to prevzal, avšak drobný tovar vrátane plynového kotla zn. L. C. Y. „T. nedodal.

9. Uznesením Obvodného oddelenia PZ C. R. Č.: U.-XXXX/KC-E.-XXXX zo dňa 17.1.2012 (č.l. 13 vyšetrovacieho spisu) bolo v zmysle § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku trestné stíhanie, ktoré bolo začaté pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona preto, že doposiaľ presne nestotožnený páchatel' dňa 14. novembra 2008 v Č.T. G. E. predložil spoločnosti „T. T. faktúrou číslo XXXXXXXX na sumu 1.779,06 EUR na drobný tovar vrátane plynového kotla zn. L. C. XX, pričom uvedenú sumu za to prevzal, avšak drobný tovar vrátane plynového kotla zn. L. C. firme „T. T. nedodal, zastavené, lebo je nepochybné, že nie je skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

10. Uznesením námestníka okresného prokurátora Okresnej prokuratúry v Trebišove č. k. XPV XXX/XX-X zo dňa 31.1.2012 (č.l. 70 vyšetrovacieho spisu) bolo uznesenie policajného orgánu Obvodného oddelenia Policajného zboru C. R. sp. zn. U.-XXXX/KC-E.-XXXX zo dňa 17.1.2012 o zastavení trestného stíhania ako nezákonné - neodôvodnené zrušené.

11. Závazným pokynom námestníka okresného prokurátora Okresnej prokuratúry v Trebišove č. k. XPV XXX/XX-X zo dňa 31.1.2012 uložil námestník okresného prokurátora povinnosť poverenému príslušníkovi PZ vypočúť ako svedkov oznamovateľa a zároveň poškodeného T. Q. K. ohľadom dodania resp. nedodania tovarov, ktoré sú uvedené vo faktúre č. XXXXXXXX. K týmto skutočnostiam uložil povinnosť vypočúť aj ďalších pracovníkov firmy „T. T., a to Q. E.Ó. Q. Q. M., ktoré vo veci podali len písomné správy či tovar uvádzaný vo faktúre bol pojatý do majetku firmy. Ďalej uložil povinnosť vypočúť ako svedkov pracovníkov G. - M., ktorá firma bola jediným dodávateľom vykurovania vo firme „T. T. s.r.o. Č. G. E., ohľadom výmeny plynových kotlov. Ďalej uložil povinnosť vypočúť ako svedka T.. M. W., nakoľko podľa správy mali byť plynové kotly funkčné a od roku 2001 doposiaľ neboli vymenené a tiež či sa mu skutočne mal T. E. pochváliť kúpou nového kotla, ak áno, kedy to bolo prípadne či mu uviedol značku kotla. Ďalej uložil povinnosť vypočúť ako svedkyňu pokladničku firmy C. W., ktorá mala vystaviť daňový doklad a vyplatiť v hotovosti čiastku 1.779,06 EUR T.. B. E.. Ďalej uložil povinnosť svedka T.. B. E. dopyčuť k tomu kedy, kde a za akých okolností odovzdal tovar uvedený na faktúre č. XXXXXXXX pre firmu „T. T. A.P.U.. Č. G. E. a ak existujú nejaké doklady okrem faktúry, je potrebné ich doložiť do vyšetrovacieho spisu. K týmto okolnostiam uložil povinnosť dopyčuť ešte ďalších pracovníkov resp. zamestnancov firmy „T. T., či videli resp. prebrali tovar uvádzaný vo faktúre, kde bol tento zložený resp. či bol spotrebovaný. Ďalej uložil povinnosť zistiť, či platobný rozkaz vydaný Okresným súdom v Trebišove dňa 25. októbra 2011 pod sp. zn. XXRo/XXX/XXXX nadobudol právoplatnosť, ak niekedy bol podaný

odpor a v akom štádiu sa nachádza konanie na Okresnom súde v Trebišove. K týmto okolnostiam uložil povinnosť dopočúť aj T. K. Q. T. E..

12. Uznesením Obvodného oddelenia PZ C. R. Č.: U.-XXXX/KC-E.-XXXX zo dňa 17.1.2012 (č.l. 82 vyšetrovacieho spisu) bolo v zmysle § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie Ing. Jozefovi Takáčsovi ako obvinenému za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona lebo na podklade zistených skutočností bol dostatočne odôvodnený záver, že dňa 14. novembra 2008 v Č. G. E. predložil spoločnosti „T. T. faktúru č. XXXXXXXX na sumu 1779,06 EUR na drobný tovar vrátane plynového kotla zn. L. C. XX, pričom uvedenú sumu za tovar prevzal, avšak drobný tovar vrátane plynového kotla zn. L. C. firme „T. nedodal, čím takto firme „T. T. A..P..U.. Č. G. E., F. E. Č.. XX/XX, T.: XXXXXXXX spôsobil škodu vo výške 1.779,06 €.

13. Zo sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Obvodného oddelenia PZ C. R. Č.: U.-XXXX/KC-E.-XXXX zo dňa 17.1.2012 o vznesení obvinenia (č.l. 85 vyšetrovacieho spisu) je zrejmé, že túto podal žalobca prostredníctvom svojho obhajcu B. L. R., advokáta dňa 13.4.2012. Okrem v nej namietaných skutočností žalobca namietal aj formálne nedostatky napadnutého uznesenia a zároveň v sťažnosti vzniesol námietku premlčania, ktorú odôvodnil tým, že v zmysle § 87 ods. 1 písm. e) Trestného zákona trestnosť činu pri prečine v zmysle § 221 ods. 1 Trestného zákona, ako aj u ostatných prečinov, zaniká uplynutím premlčacej doby, ktorá je v tomto prípade 3 roky. Uvedený skutok mal spáchať dňa 14.12.2008, obvinenie mu bolo vznesené až dňa 4.4.2012. Zároveň pripomenul, že aj uznesenie Okresnej prokuratúry o zrušení uznesenia o zastavení trestného stíhania je zo dňa 31. januára 2012, čiže bolo vydané rovnako až po uplynutí premlčacej doby.

14. Z plnomocenstva zo dňa 13.4.2012 (č.l. 86 vyšetrovacieho spisu) je zrejmé, že žalobca T. B. E. splnomocnil advokáta B. L. R. na jeho zastupovanie.

15. Uznesením námestníka okresného prokurátora Okresnej prokuratúry v Trebišove č. k. 2PV 868/11-14 zo dňa 17.5.2012 (č.l. 87 vyšetrovacieho spisu) bolo uznesenie policajného orgánu Obvodného oddelenia Policajného zboru C. R. sp. zn. U.-XXXX/KC-E.-XXXX zo dňa 4.4.2012, ktorým bolo T. B. E. vznesené obvinenie v zmysle § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušené. Námestník okresného prokurátora na základe podanej sťažnosti preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré rozhodnutiu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť je dôvodná. Poverený príslušník Policajného zboru vzniesol obvinenie obvinenému T. B. E. až po uplynutí premlčacej doby, ktorá v danom prípade je 3 roky, t. j. 4.4.2012, pričom k dokonaniu skutku malo dôjsť dňa 14. novembra 2008. Trestné stíhanie vo veci bolo začaté dňa 18. novembra 2011, t. j. štyri dni po uplynutí premlčacej doby.

16. Uznesením Obvodného oddelenia PZ C. R. Č.: U.-XXXX/KC-E.-XXXX zo dňa 27.5.2012 (č.l. 90 vyšetrovacieho spisu) bolo v zmysle § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku trestné stíhanie, ktoré bolo začaté pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona preto, že presne nestotožnený páchatel dňa 14. novembra 2008 v Č. G. E. predložil spoločnosti „T. T. faktúrou číslo XXXXXXXX na sumu 1.779,06 EUR na drobný tovar vrátane plynového kotla zn. L. C. XX, pričom uvedenú sumu za to prevzal, avšak drobný tovar vrátane plynového kotla zn. L. C. firme „T. T. nedodal, zastavené, lebo je trestné stíhanie neprípustné, nakoľko je premlčané.

17. Uznesením Obvodného oddelenia PZ C. R. Č.: U.-XXXX/KC-E.-XXXX zo dňa 22.2.2013 (č.l. 202 vyšetrovacieho spisu) bolo v zmysle § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku trestné stíhanie, ktoré bolo začaté pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona preto, že T. B. E. dňa 14. novembra 2008 Z. Č. G. E. predložil spoločnosti „T. T. faktúrou číslo XXXXXXXX na sumu 1779,06 EUR na drobný tovar vrátane plynového kotla zn. L. C. XX, pričom uvedenú sumu za to prevzal, avšak drobný tovar vrátane plynového kotla zn. L. C. firme „T. T. nedodal, zastavené, lebo je trestné stíhanie neprípustné, nakoľko je premlčané. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 18.4.2013.

18. Žalobca listom podaným 6.9.2012 (č.l. 7 spisu) si uplatnil návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci vo výške 170,90 €, zodpovedajúcej trovám obhajoby v trestnom konaní na Ministerstve vnútra Slovenskej republiky.

19. Z vyúčtovania trov obhajoby zo dňa 1.6.2012 je zrejmé, že obhajca B.. L. R. vyúčtoval žalobcovi za obhajobu v trestnej veci pre trestný čin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby: príprava a prevzatie obhajoby vrátane prvej porady s klientom a podanie sťažnosti zo dňa 13.4.2012 po 71,21 € za každý úkon /63,58 € + 7,63 € režijný paušál/.

20. Podľa príjmového pokladničného dokladu zo dňa 1. 6. 2012 advokát B.. L. R. prijal od T. B. E. sumu 170,90 € za účel: vyúčtovanie trov obhajoby.

21. Podľa § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

22. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení je zrejmé, že úprava Civilného sporového poriadku účinná od 1.7.2016 sa použije na všetky konania a to i konania začaté pred týmto dňom.

23. Podľa článku 1 ods. 1 Ústavného zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“) Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát. Neviaže sa na nijakú ideológiu ani náboženstvo.

24. Podľa čl. 19 ods. 1 Ústavy SR každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

25. Podľa čl. 46 ods. 3 Ústavy SR každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu, či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

26. Podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy SR každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

27. Podľa článku 50 ods. 3 Ústavy SR obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby a aby sa mohol obhajovať sám, alebo prostredníctvom obhajcu.

28. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

29. Podľa § 4 ods. 1 písm. b/ zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, vo veci náhrady škody ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 koná v mene štátu Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, 3) a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo
2. vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

30. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

31. Podľa § 18 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení

alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

32. Podľa § 12 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška), pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, jedna dvanásťtina výpočtového základu.

33. Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
- b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú aj začatú hodinu,
- c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej,
- d) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo za konanie pred súdom alebo iným orgánom, 4) pri konaní o dohode o vine a treste, pri konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín,
- e) vypracovanie právneho rozboru veci,
- f) rokovanie s proti stranou, a to za každé dve začaté hodiny,
- g) návrh na predbežné opatrenie, ak dôjde k nemu pred začatím konania, odvolanie proti rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, mimoriadne dovolanie, sťažnosť proti rozhodnutiu o návrhu na obnovu konania, podnet na podanie sťažnosti pre porušenie zákona,
- h) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

34. Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

35. Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac dôkazy a po právnom posúdení veci súd dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná.

36. V prvom rade bol súd povinný vysporiadať sa s námietkou žalovanej, že v predmetnom prípade by mala byť označená ako orgán konajúci v mene štátu Generálna prokuratúra SR. K uvedenej námietke súd uvádza, že v tomto prípade uznesenie Obvodného oddelenia O. C. R. Č.: U.-XXXX/KC-E.-XXXX zo dňa 17.1.2012 (č.l. 82 vyšetrovacieho spisu) ktorým bolo v zmysle § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie T. B. E. ako obvinenému za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona o vznesení obvinenia žalobcovi ako obvinenému vydal poverený príslušník Policajného zboru, pričom pri jeho vydaní nekonal na základe priameho záväzného pokynu prokurátora. V danom prípade, bol vydaný záväzný pokyn námestníka okresného prokurátora Okresnej prokuratúry v Trebišove č. k. XPV XXX/XX-X zo dňa 31.1.2012 špecifikovaný v odseku 11 tohto rozsudku, avšak týmto záväzným pokynom prokurátora nebola poverenému príslušníkovi Policajného zboru priamo uložená povinnosť vzniesť obvinenie žalobcovi.

37. Zákon č. 514/2003 Z. z. upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri jej výkone, ak sú splnené podmienky zodpovednosti podľa tohto zákona. Základné podmienky vzniku tohto nároku ustanovuje § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a to jednak tým, že stanovuje ako predpoklad na náhradu škody (mimo iného) vydanie nezákonného rozhodnutia a ďalej jeho zmenu alebo zrušenie pre nezákonnosť príslušným orgánom.

38. Podmienkou vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia je nenaplnenie predpokladu o spáchaní trestného činu obvineným. Táto podmienka nie je splnená v prípade premlčania trestného stíhania.
(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. 7.2018 sp. zn. 1Cdo 167/2016)

39. V danej veci uznesením Obvodného oddelenia PZ C. R. Č.: U.-XXXX/KC-E.-XXXX zo dňa 4.4.2012 (č.l. 82 vyšetrovacieho spisu) bolo v zmysle § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie T. B. E. ako obvinenému za prečin podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť konaním popísaným v tomto uznesení. Proti citovanému uzneseniu podal žalobca ako obvinený dňa 13.4.2012 v zákonnej lehote sťažnosť. Okrem v nej namietaných skutočností žalobca v sťažnosti vznesol námietku premlčania. Uznesením námestníka okresného prokurátora Okresnej prokuratúry v Trebišove č. k. XPV XXX/XX-XX zo dňa 17.5.2012 (č.l. 87 vyšetrovacieho spisu) bolo uznesenie policajného orgánu Obvodného oddelenia Policajného zboru C. R. sp. zn. U.-XXXX/KC-E.-XXXX zo dňa 4.4.2012, ktorým bolo vznesené obvinenie v zmysle § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušené. Námestník okresného prokurátora na základe podanej sťažnosti preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré rozhodnutiu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť je dôvodná. Poverený príslušník vznesol obvinenie obvinenému T. B. E. až po uplynutí premlčacej doby, ktorá v danom prípade je 3 roky, t. j. 4. 4. 2012, pričom k dokonaniu skutku malo dôjsť dňa 14. novembra 2008. Trestné stíhanie vo veci bolo začaté dňa 18. novembra 2011, t. j. štyri dni po uplynutí premlčacej doby.

40. Nárok na náhradu škody spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením, je judikatúrou súdov považovaný za špecifický prípad zodpovednosti štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ktorý sa posudzuje ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím. Základné podmienky vzniku tohto nároku ustanovuje § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a to jednak tým, že stanovuje ako predpoklad na náhradu škody (mimo iného) vydanie nezákonného rozhodnutia a ďalej jeho zmenu alebo zrušenie pre nezákonnosť príslušným orgánom. Z právnej vety judikátu R 37/2014 vyplýva, že zmyslu a účelu § 6 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z. z. zodpovedá taká interpretácia tohto ustanovenia, v zmysle ktorej rovnaké dôsledky ako zrušenie nezákonného uznesenia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia, má tiež rozhodnutie o zastavení trestného stíhania vydané z dôvodu, že sa nepotvrdil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným. Tento výklad považuje za ústavne konformný aj Ústavný súd Slovenskej republiky (porovnaj napr. jeho nálezy sp. zn. II.ÚS 25/2011 a I. ÚS 320/2016). Z uvedeného je zrejmé, že ustálená súdna prax považuje nenaplnenie predpokladu o spáchaní trestného činu obvineným za nevyhnutnú podmienku pre vznik nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. Táto podmienka je pritom splnená vždy, ak trestné stíhanie obvineného bolo zastavené z dôvodu, že skutok, pre ktorý bolo vznesené obvinenie, sa nestal, že skutok nie je trestným činom, resp. že skutok nespáchal obvinený. O nenaplnení predpokladu spáchania trestného činu obvineným však nie je možné hovoriť v prípade premlčania trestného stíhania, kedy dôvod zastavenia trestného stíhania závisí len od splnenia objektívne zákonom stanovených podmienok (od márneho uplynutia premlčacej doby). Pokiaľ je obvinený, v tomto konaní žalobca, toho názoru, že trestné stíhanie bolo bez ohľadu na jeho premlčanie proti nemu vedené nedôvodne, nič mu nebránilo, aby v zmysle § 9 ods. 3 Trestného poriadku ďalej trval na pokračovaní trestného stíhania a následne dosiahol taký výsledok trestného konania, ktorý by znamenal jeho úplnú rehabilitáciu a zároveň mu otvoril cestu k náhrade škody vzniknutej v súvislosti s nezákonným trestným stíhaním. (porovnaj s Rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 23. 7.2018 sp. zn. 1Cdo 167/2016)

41. S poukazom na vyššie uvedené súd žalobu nepovažoval za dôvodnú a preto ju zamietol.

42. Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie v prejednávanej veci za rozhodujúce (Ruiz Torija c. Španielsko z 9.12.1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9.12.1994 séria A, č. 303/B; Georgiadis c. Grécko z 29.5.1997; Higgins c. Francúzsko z 19.2.1998).

43. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Keďže žalovaná bola v konaní úspešná, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v pomere 100 % proti žalobcovi.

44. V súlade s § 262 ods. 1 CSP súd rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania, o ich výške podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods. 1 CSP).

Podľa ust. §-u 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. §-u 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. §-u 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.